

Grad, i overordentlig høj Grad, gerne, at Landbruget benytter alle smaa Indtægtskilder, der staa til dets Raadighed, og jeg glæder mig hver Gang, jeg ser, at man gaar videre frem paa den Bane. Men det Spørgsmaal, her ligger for, er dette, om det er en hensigtsmæssig Vej til at opnaa det, om det er en hensigtsmæssig Maade, hvorpaa Landbruget kan søge Afsætning for de Biprodukter, der saaledes komme frem, og dernæst, om man ved at vælge denne Afsætningsform ikke skader berettigede Interesser fra anden Side. Det forekommer mig at være disse Spørgsmaal, som fortjene Overvejelse.

Oct. Hansen: Saa vidt jeg hørte, bemærkede den meget ærede Landbrugsminister, at han vilde i Henhold til denne Lov kunne stille Betingelser, han nævnede „de ved Loven hjemlede Vilkaar“. Jeg synes imidlertid, det er en Mangel ved dette Lovforslag, som for Resten ogsaa gælder for Loven af 11te Marts 1892, at der savnes endogsaa blot en Antydning af den nærmere Ordning af Forholdet, som utvivlsomt er nødvendig for, at disse Auktioner skulle kunne afholdes uden for stor Konfusion. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den meget ærede Minister, om han, naar Loven bliver vedtagen i Overensstemmelse med, hvad her foreligger, vil anse sig for berettiget til at give de reglementariske Forskrifter, som maatte være nødvendige, f. Eks. med Hensyn til Kreditgivning, med Hensyn til at forlange, at Bevillingshaveren skal stille Sikkerhed og lignende. Auktioner ere jo undertiden en noget vanskelig Form for Afslutning af Retshandler, der maa iagttages visse Regler. Man behøver ikke at gaa saa vidt som nu, at en Embedsmand skal forestaa Auktionerne, man kan godt indrette frivillige Auktioner, som forestaas af Bevillingshaveren, men naar vi skulle ind paa det — og vi komme vel snart mere ind derpaa, idet jeg gaar ud fra, at der i Forbindelse med Reformen af Retsplejen bliver vedtaget Lovforslag om frivillige Auktioner — saa er der dog en Del Bestemmelser, som burde vedtages for at hindre, at Folk blive narrede, og for at faa Forholdene klarede i det hele. Jeg tillader mig derfor at spørge den ærede Landbrugsminister, om han mener, at Loven hjemler ham Ret til i Bevillingerne at anordne det fornødne, eventuelt beder jeg det Udvalg, der synes at skulle nedsættes, at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa. — Den ærede Minister kunde maaske ogsaa oplyse, hvor-

ledes man har forholdt sig med Hensyn til de Bevillinger, som ere givne til Afholdelse af Auktioner over Fisk — der maa vel lignende Forhold finde Sted — og om de ere blevne afholdte uden at forvolde Retstrætter og lignende Besværligheder.

la Cour: Jeg skal ogsaa tillade mig at støtte det Forslag, den ærede Minister har fremlagt her. Landbrugerne mangle meget ofte Adgang til at faa deres Sager solgte og solgte hurtig, naar de komme ind til Byen og Køberne ikke ere samlede; de kunne ikke løbe omkring for at finde en Køber her og en Køber der i de forskellige Dele af Byen. Er der derimod et bestemt Sted, hvor de kunne faa deres Varer afhændede ved Auktion, er der ikke Tvivl om, at de vilde opnaa højere Pris. Paa den anden Side vil jeg indrømme, at der er Fare for, at der indsmugles fremmed Frugt. Men jeg haaber, den ærede Minister vil drage Omsorg for at træffe Foranstaltninger herimod. For Resten undrer det mig, at dette Lovforslag om Auktioner kommer frem samtidig med, at der i Næringsloven er talt om, at Skippere, som sejle ind til Byen, for en stor Del med Haveprodukter, ikke maa sælge deres Varer ved Auktion. Jeg synes, det ene staaer i Modsætning til det andet. Jeg kunde ønske, at det Udvalg, der er nedsat angaaende Lovforslaget om Næringsdriften, vil tænke over det Forhold, thi jeg tror, det er meget nødvendigt, at Skipperne, som sejle ind og komme til at ligge længere Tid i Havnen, faa Ret til at kunne afbryde dette Ophold ved Havnen ved at faa det hele bortsolgt paa en Gang ved Auktion. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Landbrugsministeren (A. Hage): Til den Bemærkning fra det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Octavius Hansen) om, hvorvidt jeg vilde anse mig for berettiget til i Bevillingen at anordne det fornødne i den af ham omtalte Retning, skal jeg udtale, at jeg ganske sikkert forstaaer Lovforslaget saaledes, at Ministeriet i Bevillingen kan fastsætte de nærmere Regler, det ønsker overholdt som Betingelse for at give Bevillingen, men at jeg samtidig med stor Glæde skal forhandle med det Udvalg, som synes at ville blive nedsat om denne Sag om, at dette Punkt paa en eller anden Maade bliver tydeliggjort i Lovforslaget. — Jeg beklager, at jeg ikke ser mig i Stand til at meddele det ærede Medlem